RECAP WEEK 37 [PG. 52]
TRENDING [PG. 61]
SPORTS [PG. 66]

AWEMainta.NL
WWW.AWEMAINTA.COM ▪ 588-0022 ▪ NOTICIA@AWEMAINTA.COM
ZATERDAG, 13 SEPTEMBER 2025

HOFA:

DRIE PERSPECTIEVEN, ÉÉN CRISIS

HOFA:

Drie perspectieven, één crisis

DE invoering van de Rijkswet HOFA (Houdbare Overheidsfinanciën Aruba) laat zien dat Aruba op een financieel kruispunt staat. Maar het is niet zomaar een technische afspraak over begrotingsdiscipline. HOFA is een spiegel die drie pijnlijke verhalen tegelijk toont: van een falende Arubaanse politiek, een vermoeide Nederlandse overheid, en een burger die steeds meer moet dragen. ***Drie perspectieven, maar*** één ***slachtoffer:*** *Het vertrouwen in bestuur.*

1. Arubaanse politiek: Partijbelang boven staatsbelang
Decennialang is de Arubaanse politiek er niet in geslaagd structureel orde op zaken te stellen. ***Regeringen wisselden elkaar af, maar de kern bleef:*** Partijpolitiek, cliëntelisme en begrotingen die vooral op papier klopten. In plaats van hervormingen kwamen er beloften. In plaats van sober beleid werden er verkiezingscadeaus uitgedeeld.

De overheid groeide uit tot de grootste werkgever, inefficiënt en duur. Transparantie bleef uit, hervormingswetten kwamen traag of niet. Politieke loyaliteit was vaak belangrijker dan financiële realiteit. Nu wordt HOFA door veel politici als *"dictaat uit Den Haag"* bestempeld, terwijl het in wezen een reactie is op eigen wanbeleid.

2. Nederland: Hulpmoe en scherp op voorwaarden
Voor de Nederlandse regering is HOFA het gevolg van herhaald falen. Tijdens de coronacrisis sprong Nederland bij met miljardenleningen. Maar de vraag bleef: waar zijn de structurele hervormingen? Waarom blijft Aruba financieel afhankelijk?

In Den Haag groeit het ongemak. De Nederlandse belastingbetaler heeft moeite met het idee dat hulp naar een eiland gaat waar de politieke elite haar huishouden niet op orde krijgt. HOFA is dus niet alleen financieel, maar ook politiek bedoeld: als bewijs dat Nederland verantwoordelijkheid neemt — mét voorwaarden.
Het Koninkrijksideaal botst hier met realpolitik. Aruba wil autonomie, maar verwacht steun. Nederland biedt hulp, maar eist discipline. En daar tussenin groeit de irritatie.

3. De Arubaanse burger: De rek is eruit
Terwijl de politiek blijft discussiëren en Nederland regels opstelt, zit de Arubaanse burger klem. De kosten van levensonderhoud zijn al hoog. Voedselprijzen stijgen, woningen zijn onbetaalbaar, en werk is onzeker. Veel mensen leven van loonstrook tot loonstrook — of slechter. En nu komt HOFA, met besparingen die waarschijnlijk leiden tot minder publieke diensten, hogere belastingen en strengere controles.

"Meewerken aan een financieel gezond Aruba" klinkt mooi, maar voor veel mensen voelt het als opnieuw boeten voor fouten die zij niet gemaakt hebben. De burger moet slikken wat de politiek heeft aangericht.

Slotgedachte: Een eiland, drie werkelijkheden
HOFA is meer dan een wet; het is het resultaat van jarenlange stilstand, frustratie en gemiste kansen. De Arubaanse politiek moet diep in de spiegel kijken. Nederland moet leren luisteren zonder te domineren. En de Arubaanse burger? Die verdient eindelijk bestuurders die keuzes maken met het volk in gedachten, niet met het partijbelang. ***Anders blijft HOFA een dure oplossing voor een dieper probleem***: Het structureel falen van vertrouwen in leiderschap.